

FERDO PL. KLEINMAYR:

Stipe Ferluga.

troci, letos je dovršil velik vaš prijatelj delo svojega življenja. Sedemintrideset let je dan za dnem vestno stopal v vašo sredo, sedemintrideset dolgih let je dan za dnem, uro za uro učil pridne in poredne dečke in deklice, vedno enako ljubezniv, vedno enako potrpežljiv. Po tako dolgem in težkem delu mu vsi, ki smo ga poznali ali prvič čujemo o njem, pač privoščimo zasluženi počitek.

Rojen je bil Stipe Ferluga 12. decembra 1859. na Greti pri Trstu. Vpisali so ga v šolo, ko je bil že deset let star. Tretji in četrti razred je — sirota — dovršil v tržaški sirotnišnici. Ker je bil mladi Stipe bistro glave, so ga dali v italijansko realko v Trstu, kjer je dovršil prvi razred, a leta 1873. se vpiše v slovensko učiteljsče v Kopru in leta 1879. postane slovenski učitelj. Pred svojim desetim letom tedaj ni užival šolskega pouka, pač pa je moral kakor kovaški učenec prenesti marsikatero bridko.

Svojo učiteljsko službo je nastopil na Opčinah, v mični vasi blizu Trsta. Tu je služboval od začetka kakor učitelj, pozneje kakor šolski vodja petrazrednice celih 37 let. Letos je stopil v pokoj.

Stipe Ferluga ni vzgajal mladine le v šoli, temveč tudi izven nje, posebno v pevskem društvu »Zvonu«, ki mu je bil dolgoletni pevovodja. Tudi je sam skladal pesemce, ki so jih peli širom tržaškega ozemlja.

V časih, ko je Ferluga služboval, se ni godilo nič kaj dobro slovenskim učiteljem na Tržaškem, ki niso hoteli zatajiti svoje ljubezni do materinega slovenskega jezika. Tržaški magistrat, ki so v njem gospodovali zagrizeni italijanski gospodje, je hudo preganjal take učitelje. Med temi je bil tudi naš Ferluga, značajan mož, ki hinavstva ni poznal. Zato je tudi mnogo pretrpel, ali s svojo vztrajnostjo je priboril sebi in svojim tovarišem marsikatero zmago. Zato so ga tovariši učitelji cenili in spoštovali; dolgo let je bil Stipe Ferluga predsednik Tržaškega učiteljskega društva. Cenilo je pa tudi tržaško slovensko ljudstvo značajnega moža in je Ferlugo leta 1909. prvič, leta 1913. pa drugič izvolilo za svojega deželnega poslanca.

Bil je Stipe Ferluga tudi dober govornik, ki je nešteto krat govoril pri raznih prilikah. Imel je lep, močan glas, in često je ganil svoje poslušalce. Govoril pa je vedno le to, kar je nosil v srcu.

Tudi mnogo je pisal Ferluga, posebno obilo šaljivega.*) Ferlugovo življenje je bilo torej nasičeno z delom. V delu je našel svoje veselje in razvedrilo za stotero skrbi. Zato mu privoščimo dolgoleten počitek mi vsi, ki smo dobrega moža poznali ali ki smo danes prvič čuli o njem.

) Stipe Ferluga je napisal za naš list lepo črtico „Človek — živali“. (Glej II. letnik Z vončka, stran 7.) Uredništvo.

Feruzzi